Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera w Warszawie

KONCEPCJA PROGRAMOWA I ORGANIZACYJNA

Maja Kleczewska
kandydatka na dyrektorkę

Teatr Powszechny - TEATR PRZYSZŁOŚCI / TEATR OTWARTY

Warszawa, grudzień 2024

ZAŁOŻENIA PROGRAMOWO-ARTYSTYCZNE 3

IDEE I KIERUNKI 3
PRIORYTETY PROGRAMOWE 3
W PLANOWANIU PRODUKCJI I EKSPLOATACJI BĘDZIEMY: 4
PROGRAM GŁÓWNY 4
SEZON 2025/2026 5
SEZON 2026/2027 6
KOLEJNE SEZONY 6
PROGRAM MŁODYCH / POWSZECHNY – LABORATORIUM 7
TEATR POWSZECHNY DPN DIGITAL PERFORMANCE NETWORK / DREAM ADOPTION SOCIETY 8
PROGRAM DZIAŁAŃ TERENOWYCH 9
EDUKACJA KULTURALNA / PEDAGOGIKA TEATRU POWSZECHNEGO 9

ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNO-FINANSOWE 11

STRUKTURA ORGANIZACYJNA 11
FUNDUSZE ZEWNĘTRZNE 11
INWESTYCJE I DZIAŁANIA PROEKOLOGICZNE 14
ZAŁOŻENIA DO STRATEGII ROZWOJU WIDOWNI 17
NOWA POLITYKA BILETOWA 19
KONCEPCJA KOMUNIKACYJNA 20
PLAN WSPÓŁPRACY INSTYTUCJI Z INNYMI PODMIOTAMI 22

KANDYDAT NA STANOWISKO ZASTĘPCY DYREKTORA 23

ZAŁOŻENIA PROGRAMOWO-ARTYSTYCZNE

Teatr Powszechny wyobrażam sobie jako Teatr dla wszystkich, Teatr wspólny dla mieszkańców Warszawy, Teatr rozpoznawalny jako miejsce przyjazne i inspirujące. Niewykluczające. Teatr Powszechny jako miejsce wspierające sztukę i myślenie krytyczne.

Miejsce, które będzie otwarte dla młodych twórców i ich nowej młodej publiczności.

Teatr Powszechny o szerokim spektrum artystycznym od klasyki do awangardy. Teatr komunikatywny, który zabiera głos w debacie publicznej, który nie jest obojętny. Ale pozostaje Teatrem Powszechnym - popularnym i dostępnym dla szerokiej publiczności.

Rdzeniem Teatru Powszechnego jest jego nieustannie rozwijający się zespół, otwarty, odważny, który ma na swoim koncie zarówno współpracę z Krystianem Lupą, Oliverem Frljićem, jak i młodymi, debiutującymi reżyserami.

Jest to niewątpliwie zespół gwiazdorski, który potrafi pracować na rzecz wspólnej idei.

Idee i kierunki

Misja Teatru Powszechnego jako miejsca sprzyjającego dyskusji i zadawaniu pytań - Teatr Powszechny rozumiany tu jako najszybsze z artystycznych narzędzi - najszybsze to znaczy reagujące natychmiast na zmieniającą się rzeczywistość. W Warszawie, w Polsce, w Europie. Teatr jest narzędziem diagnostycznym, politycznym, udziela też głosu Kassandrom, które próbują przewidzieć przyszłość. Ma również ogromną wspólnotową moc: integruje społeczność, udziela jej schronienia i staje się dla niej agorą - forum dyskusyjnym. Jest ważnym, kulturotwórczym zjawiskiem, które towarzyszy społecznym przemianom.

Odzyskiwanie teatru jako medium o bogatych tradycjach, różnorodnych estetykach, niezwykłych możliwościach - w zgodzie ze współczesnym postrzeganiem teatralności jako medium późnej nowoczesności, do którego odwołują się twórcy filmowi, artyści wizualni, którzy w estetykach teatralnych odnajdują sposoby mówienia o współczesnej rzeczywistości w całej jej złożoności.

Rewizja i pamięć, teraźniejszość i przyszłość. O czym w Polsce nie chcemy mówić? Czego się boimy? Czego się wstydzimy i czego nie chcemy pamiętać?

My dzisiaj - w jakim miejscu jesteśmy, jak postrzegamy siebie w Europie? Jak wpływają na nas toczące się wojny? Kwestie zmian klimatycznych, dramat, który rozgrywa się na naszych oczach na granicy z Białorusią, prawa kobiet, prawa społeczności LGBT+?

O czym marzymy - kiedy wybiegamy w Przyszłość, jak ją sobie wyobrażamy? Jaki jest nasz nowy mit? O jakiej wspólnocie marzymy? Odnajdywanie alternatywnych form wspólnotowych staje się jednym z najważniejszych wyzwań politycznych i społecznych w świecie pogrążającym się w kryzysie, zagrożonym śmiercionośnymi konfliktami.

Priorytety programowe

- systematyczny rozwój współpracy z liczącymi się na świecie międzynarodowymi instytucjami i ośrodkami artystycznymi;
- projektowanie nowych dużych produkcji tak, aby zachować równowagę między kosztami eksploatacji a wpływami ze sprzedaży biletów. Dodatni bilans między kosztami a wpływami przy dużych produkcjach pozwoli na dofinansowanie eksploatacji mniejszych spektakli i projektów *Start-up*, które budują zainteresowanie publiczności w dłuższym okresie;
- działanie długofalowe, w myśl hasła „Teatr nie jest produktem, ale procesem" ciągle doskonalimy nasze spektakle, a kolejne etapy pracy przed premierą otwieramy dla publiczności, angażując ją tym samym w proces pracy teatralnej/powstawania spektakli

poprzez organizację czytań, spotkań, debat, warsztatów, pokazów warsztatowych i pokazów *work in progress* oraz pokazów przedpremierowych;
- rozwijanie współpracy ze środowiskiem nowych mediów w zakresie wykorzystania zaawansowanych technologii w teatrze (VR, AR, MR);
- włączanie mieszkanek i mieszkańców Warszawy w działania teatru za pomocą rozbudowanego programu warsztatów, dyskusji, spotkań, skierowanych do różnych grup wiekowych, zawodowych i społecznych;
- prezentowanie gościnnych spektakli twórców/twórczyń polskich i zagranicznych, z którymi planujemy współpracę;
- efektywne wykorzystywanie zasobów instytucji w celu stworzenia przestrzeni i możliwości prezentacji wydarzeń interdyscyplinarnych, projekcji filmowych, koncertów, wystaw, performance, akcji i tańca;

W planowaniu produkcji i eksploatacji będziemy:
- dążyć do bilansowania kosztów eksploatacji i wpływów przy zachowaniu wysokiej artystycznej jakości spektakli;
- stopniowo budować publiczność wokół projektów podejmujących artystyczne ryzyko;
- opierać obsady nowych produkcji na aktorach z zespołu Teatru Powszechnego, dbać o rozwój zespołu i jego poszczególnych członkiń/członków;
- rozwijać spektakle premierowe grając co najmniej 12 przedstawień w ciągu 6 miesięcy od premiery w ramach 4 setów;
- wyznaczać minimalny czas eksploatacji nowych przedstawień, po którym podejmiemy decyzję o dalszej ich eksploatacji.

PROGRAM GŁÓWNY

jest związany z misją publicznego teatru repertuarowego, poniżej tematy i przykładowe tytuły spektakli, które wyznaczą linię repertuarową na kolejne sezony teatralne:

WOJNA
Wojna w Ukrainie jest kontekstem, który wpływa na współczesny teatr. Wobec wojny staje się on przestrzenią refleksji, dialogu i solidarności, ale też miejscem dla wielkich narracji, w których może przeglądać się współczesność.

- Pentesilea Heinricha von Kleista / Trojanki Eurypidesa / Medea Eurypidesa
- Macbeth Szekspira , Kroniki Szekspira

WARSZAWA, czyli PAMIĘĆ
Warszawa jako miejsce pamięci pozwala współczesnemu teatrowi eksplorować uniwersalne tematy, łącząc historię z aktualnymi wyzwaniami społecznymi i kulturowymi. Warszawa jest dla mnie mapą pamięci, która ma swój aspekt mitotwórczy i traumatyczny. Na styku tych dwóch - heroicznej i traumatycznej pamięci - powstaje teatr.

- Kroniki Ringelbluma
- „Fantom Bólu" Hanna Krall
- „Warszawianka" Stanisław Wyspiański
- „Noc Listopadowa" Stanisław Wyspiański

KONIEC ŚWIATA, czyli OSTATNIE POKOLENIE
Młodzi twórcy mogą interpretować klasyczną literaturę w kontekście współczesnych wyzwań, takich jak kryzys klimatyczny, przemiany społeczne, niepewność przyszłości. Współczesne adaptacje klasycznych tekstów stają się lustrem odbijającym lęki i nadzieje „ostatniego pokolenia" - młodych ludzi, którzy czują się spadkobiercami kryzysów poprzednich epok. Klasyczna literatura może być dla młodych twórców elastycznym narzędziem do diagnozowania współczesnych problemów.

- „Końcówka" / „Czekając na Godota", czyli Samuel Beckett oczami młodych twórców
- „Salo, czyli 120 dni sodomy" Pier Paolo Pasolini

- „A statek płynie” Federico Fellini
- „Męskie fantazje” Klaus Theweleit
- „Dochodzenie” Peter Weiss
- „Podziemie pamięci” Yóko Ogawa

KRYZYS MARZEŃ
- „Tkacze” Gerhart Hauptmann
- „Śmierć komiwojażera” Arthur Miller
- „Sprawa Dantona” „Śmierć Dantona” Przybyszewska/Büchner
- „Wszystko na sprzedaż” współczesna wersja scenariusza Andrzeja Wajdy
- „Słowo o Jakubie Szeli” Bruno Jasieński

TRANS świat
- „Jak wam się podoba” Wiliam Szekspir
- „Voguing” spektakl taneczno-dramatyczny
- „Ceremonie żałobne” Jean Genet
- „Lubiewo” Michał Witkowski
- „Król, który uciekł” Jędrzej Napiecek - przedstawienie o Henryku Walezym queerowym królu Polski

JUTRONAUCI ku przyszłości
- Science fiction
- Hosty
- Androidy
- Stanisław Lem/Kazuo Ishiguro/Olaf Stapledon

NIE DLA BOOMERÓW Tik Tok Insta Pato stream
- „Hamlet” Szekspira
- „Czyż nie dobija się koni” Horace McCoy’a

STAROŚĆ - czy to jest temat na dziś?

TEATR JAKO DOŚWIADCZENIE TOTALNE
- Projekt 24h inspirowany książką Jonathana Crary „Późny kapitalizm i celowość snu”

ROMANTYZM - rewizja
Jak młode pokolenie czyta dziś Mickiewicza i Słowackiego?
- „Horsztyński” / „Beatrix Cenci” Juliusz Słowacki

Sezon 2025/2026

Duża scena

1) „Fantom bólu” / „Sublokatorka” Hanna Krall reż. Maja Kleczewska
   Hanna Krall – ikona literatury i pamięci historycznej, jedna z najwybitniejszych polskich pisarek XX i XXI wieku, jest kluczową postacią dla polskiej kultury i pamięci historycznej. Jej twórczość łączy unikalny styl literacki z głęboką analizą tragicznych wydarzeń XX wieku, takich jak Holokaust, II wojna światowa i ich wpływ na ludzkie losy. Stworzenie spektaklu inspirowanego jej dziełami to nie tylko hołd dla autorki, ale także możliwość ożywienia jej uniwersalnych przesłań w nowoczesnym kontekście teatralnym.
   Siła kobiet w literaturze i historii
   Hanna Krall jako autorka i świadek epoki jest symbolem niezłomności i siły kobiecego głosu w literaturze. Jej twórczość udowadnia, że historie pisane przez kobiety mają ogromną wartość w kształtowaniu naszej tożsamości kulturowej i narodowej. Uhonorowanie jej 90. urodzin poprzez spektakl to nie tylko wyraz uznania, ale także podkreślenie znaczenia kobiecych narracji w historii i literaturze.

2) „Pentesilea“ Heinrich von Kleist reż. Ewelina Marciniak

„Pentesilea" Heinricha von Kleista to dramat, który wciąż przemawia do współczesnych odbiorców dzięki swojej uniwersalności. Kobieta jako wojowniczka, kochanka, liderka, ale także jako istota tragicznie rozpięta między sprzecznymi rolami, staje się metaforą współczesnych zmagań o tożsamość i wolność. Wojna – zarówno ta fizyczna, jak i emocjonalna – jest w tej opowieści katalizatorem przemian, ale także źródłem cierpienia.
Kleista można więc odczytywać jako proroka współczesności, którego „Pentesilea" wyprzedza feministyczne debaty o kobiecości, władzy i wojnie, a także głębiej wnika w ludzką psychikę wobec chaosu konfliktu.

3) „Hamlet" William Szekspir reż. Kamil Białaszek
„Hamlet" to dramat, który doskonale wpisuje się w problemy i wyzwania najmłodszego pokolenia. Jego uniwersalne przesłanie oraz złożoność emocjonalna bohaterów sprawiają, że sztuka Szekspira może być odczytywana jako komentarz do współczesności. Hamlet jest archetypem młodego człowieka, który próbuje znaleźć swoje miejsce w świecie pełnym sprzeczności, co czyni go bliskim współczesnej młodzieży.

4) „Pod wulkanem" / „Miasto liczy psie nosy"/ „Powolne ciemnienie malowideł" Malcolm Lowry/ Jerzy Grzegorzewski reż. Krzysztof Garbaczewski
„Pod wulkanem" Lowry'ego to mistrzowski dramat osobistego i globalnego rozpadu. W tle nadciągającej wojny światowej życie bohaterów staje się odbiciem chaosu, który wkrótce pochłonie cały świat. Powieść ukazuje, jak indywidualne tragedie i wybory – alkoholizm, ucieczka od odpowiedzialności, niemożność porozumienia – wpisują się w szerszy kontekst historyczny, czyniąc z książki nie tylko intymny dramat, ale i proroczy obraz upadku świata.

Mała scena

5) „Trojanki" Eurypides reż. Aleksandra Bielewicz
6) „Fedra" scenariusz i reżyseria Jolanta Janiczak / Wiktor Rubin
7) „Autobiografia" Michał Witkowski reż. Wojtek Rodak
8) „Praga / sąsiedzi" projekt reż. Ciężkowska / Mazurek

Sezon 2026/2027

Duża scena

1) „Noc Listopadowa" Stanisław Wyspiański reż. Jan Klata
2) „Troilus i Kressyda" Wiliam Szekspir reż. Oliver Friljić
3) „Śmierć Dantona Georg Büchner reż. Maja Kleczewska
4) „Medea" Eurypides reż. Data Tavadze

Mała scena

5) „Horsztyński" Juliusz Słowacki reż. Krzysztof Zygucki
6) „Blade runner" Ridley Scott reż. Krzysztof Garbaczewski
7) „Ceremonie żałobne" Jean Genet reż. Piotr Mateusz Wach
8) „Lulu" Frank Wedekind reż. Daria Kopiec

Kolejne sezony

- Rubin / Janiczak projekt 24h
- spektakl teatru tańca
- 2029 premiera Łukasza Twarkowskiego
- „Warszawianka" Stanisław Wyspiański reż. Jan Klata
- „Macbeth" William Szekspir (nowe tłumaczenie M. Świerkockiego) reż. Monika Pęcikiewicz
- Kroniki Ringelbluma
- Elfriede Jelinek
- „Dom Bernardy Alba" Alice Birch / Federico Garcia Lorca
- „Yerma" / Medea Simon Stone
- „Patric Melrose" Edward St Aubyn
- „Pains of Youth" Ferdinand Bruckner („Choroba młodości")
- „Istanbul Orhan Pamuk

Chciałabym współpracować z reżyserami z Polski i zza granicy, przede wszystkim z młodymi osobami (70% produkcji) i dojrzałymi artystami (30% produkcji).

Wśród nazwisk młodych reżyserów znajdą się m.in Daria Kopiec, Ewa Galica, Aleksandra Bielewicz, Ewa Platt, Jadwiga Klata, Olga Ciężkowska, Wojtek Rodak, Kamil Białaszek, Damian Josef Neć, Patryk Warchoł, Jan Kamiński, Alexander Dulak, Piotr Mateusz Wach, Krzysztof Zygucki.

Artyści z dużym doświadczeniem scenicznym i jednocześnie pedagodzy, których chciałabym zaprosić do współpracy to m.in. Ewelina Marciniak, Monika Pęcikiewicz, Anna Augustynowicz, Jan Klata, Krzysztof Garbaczewski, oraz Łukasz Twarkowski.

Reżyserzy zagraniczni Stas Żyrkov (Ukraina), Sebastian Nubling (Niemcy), Data Tavadze (Gruzja), Gadi Roll (Izrael), Oliver Frljić (Chorwacja/ Niemcy), Florentina Holzinger Niemcy/Holandia

Współpraca z teatrami europejskimi o podobnym profilu - Teatr Mladinsko (Lublana), Gorki Theater (Berlin), The Royal District Theater (Tibilisi), Teatr im. Ivana Franki (Iwanofrankivsk)

Program powstał we współpracy z prof. Grzegorzem Niziołkiem (teatrologia UJ, dramaturgia AST) i Goranem Injacem (Dyrektor Artystyczny Teatru Mladinsko w Lublanie).

Showcase Teatr Powszechny

Co roku we wrześniu zorganizujemy przegląd wybranych produkcji Teatr Powszechny z poprzedniego sezonu, przeznaczony dla widowni warszawskiej oraz kuratorów zagranicznych. Elementem towarzyszącym Showcase'owi będzie pokaz gościnny spektaklu reżysera/reżyserki zagranicznej, zaproszonego/zaproszonej do współpracy w rozpoczynającym się sezonie.

PROGRAM MŁODYCH / POWSZECHNY – LABORATORIUM

Teatr Powszechny będzie Teatrem Powszechnym Młodych. Rozwój publiczności jest sprawą najpilniejszą. Teatr Powszechny musi zyskać publiczność nową i młodą, z którą mogą nawiązać kontakt tylko twórcy młodzi. Współpraca z Akademią Teatralną w Warszawie i Akademią Sztuk Teatralnych w Krakowie jest dla mnie priorytetowa. Nie tylko jako Teatr Powszechny przyjazny dla debiutujących reżyserów i aktorów, ale jako miejsce, w którym będą oni mogli się rozwijać i z nim identyfikować jako z miejscem własnym, które daje im przestrzeń do zaplanowania długofalowego procesu twórczego. Jako wieloletnia wykładowczyni akademicka i dziekan kierunku reżyserii AT w Warszawie wiem, że takiego miejsca na mapie Polski obecnie brakuje.

Program mentoringu dla studentów i absolwentów kierunku reżyseria AT w Warszawie i AST w Krakowie, który przy wsparciu pedagogów obu uczelni towarzyszyłby procesowi twórczemu na wszystkich jego etapach.

Inkubator nowych talentów – Start-up Teatr Powszechny
Budujemy stały zespół współpracujących twórców/twórczyń, pracujemy na rzecz rozwoju polskiego Teatru Powszechnego, ze szczególnym naciskiem na sztukę reżyserii. Teatr Powszechny rozpoznaje nowe talenty i pełni rolę mentoringową i ekspercką, budując kapitał wiedzy na temat nowego polskiego teatru. Wybrane projekty rozwijamy we współpracy z partnerami zagranicznymi.

Poszukujemy nowych talentów poprzez:
- konkursy zamknięte i otwarte (Debiut Teatr Powszechny, *pitchingi*);
- konkursy na staże, asystentury i rezydencje;
- research na festiwalach Forum Młodej Reżyserii w Krakowie i Tibilisi International Festiwal of Theater (TIFT)

Wyboru twórców dokonuje specjalnie do tego powołany zespół, składający się z przedstawicieli

zespołu artystycznego Teatr Powszechny. Współpracujemy z osobami twórczo myślącymi o Teatrze Powszechnym i sztukach performatywnych, otwartymi na doświadczenia z innych dyscyplin sztuki, zainteresowanymi rozwijaniem pracy z zespołem aktorskim; twórcami i twórczyniami zaangażowanymi w problemy współczesnej rzeczywistości, dla których Teatr Powszechny to Teatr wolności, miejsce badania kondycji człowieka i świata.

Teatr Powszechny DPN DIGITAL PERFORMANCE NETWORK / DREAM ADOPTION SOCIETY

Reaktywacja w Teatrze Powszechnym Dream Adoption Society - cyfrowego laboratorium skupiającego się na nowych technologiach oraz wykorzystaniu wirtualnej i rozszerzonej rzeczywistości w kontekście performansu, teatru i sztuki współczesnej.

W ramach strategicznego celu wspierania kreatywności i generowania innowacji w obszarze kultury będziemy rozwijać technologie cyfrowe dla współczesnego teatru, w partnerstwie z firmami IT z sektora prywatnego i ośrodkami badawczymi z Polski i zagranicy. Celem działań w tym obszarze jest szukanie nowych rozwiązań technologicznych dla teatru i wprowadzanie ich do głównego nurtu repertuarowego.

Program Hyper-Tetrahedron
Dla Dream Adoption Society 2025
Dream Adoption Society to cyfrowe laboratorium skupiające się na nowych technologiach oraz wykorzystaniu wirtualnej i rozszerzonej rzeczywistości w kontekście performansu, teatru i sztuki współczesnej. Członkowie grupy mają ogromne doświadczenie w teatrze, filmie, animacji, rozwoju oprogramowania, interaktywnym opowiadaniu historii i sztuce cyfrowej. Jesteśmy zainteresowani:
VR / AR / AI / sztuką cyfrową / doświadczeniem interaktywnym / performansem / teatrem / warsztatami / filmem / animacją / edukacją / badaniami naukowymi / kolektywami artystycznymi / laboratorium nowych technologii / współpracą i wymianą idei / inicjowaniem dyskusji.
W 2023 roku Dream Adoption Society założyło nową platformę dla hybrydowego teatru cyfrowego:
DIGITAL PERFORMANCE NETWORK (DPN) redefiniuje teatr poprzez przełomowe połączenie doświadczeń fizycznych i wirtualnych, umożliwiając globalnej publiczności i wykonawcom angażowanie się w czasie rzeczywistym. W ramach tej innowacyjnej sieci artyści i grupy teatralne z całego świata spotykają się w środowisku wirtualnej rzeczywistości (VR), pokonując bariery geograficzne i językowe. Tłumaczenie w czasie rzeczywistym i napisy ułatwiają wielojęzyczne produkcje, dzięki czemu spektakle są dostępne dla różnych odbiorców i promują integrację poprzez przyjmowanie osób z ograniczeniami geograficznymi lub fizycznymi. Dzięki interaktywnym funkcjom widzowie mogą aktywnie wpływać na fabułę i wchodzić w interakcje z wirtualnymi postaciami, zwiększając immersję.

Poprzez wieloetapowe, zsynchronizowane spektakle, DPN łączy różne teatry na różnych kontynentach w jedno doświadczenie. Na każdej scenie znajdują się aktorzy, liczne projekcje i sprzęt VR, tworząc wspólną wirtualną "warstwę" doświadczaną jednocześnie w wielu lokalizacjach. Wykorzystując streaming wideo, cyfrową scenografię i projekcje VR, ta wirtualna warstwa jest wyświetlana na fizycznych scenach w siedmiu krajach, płynnie łącząc elementy VR z fizycznymi przestrzeniami. Widzowie mogą wybierać między fizycznym uczestnictwem w przedstawieniu a wirtualnym, jeszcze bardziej zwiększając zasięg i dostępność teatru.

W ramach rozwoju projektów wirtualnych będę dążyła do nawiązania partnerstw z następującymi podmiotami:

- Polska Centrum Nauki Kopernik
- Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych
- SWPS współpraca z prof. Aleksandrą Przegalińską
- ASP Wydział Sztuki Mediów.
- Uniwersytet Warszawski
- Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie
- Niemcy CyberRauber Dortmund
- Nowy Jork / Los Angeles CultureHub, LaMaMa Experimental Theater

Google VR dostępne będą we foyer Teatru Powszechnego dla widzów i gości teatru. Wirtualna podróż po teatrze, spektakle rejestrowane kamerą 3D będą atrakcyjnym elementem przyciągającym młodych odbiorców.

PROGRAM DZIAŁAŃ TERENOWYCH

Warszawa Teatr Powszechny potrzebuje nie tylko projektowania przestrzeni publicznej i architektury, ale także budowania świadomości i tożsamości jej mieszkanek i mieszkańców. Hardware miasta to ulice, place, budynki, tereny zielone. Software – to emocje, marzenia, idee wypełniające ludzkie umysły i wpływające na charakter miasta. Narzędziem, które może pomóc w tworzeniu miejskiego oprogramowania jest Teatr Powszechny, uruchamiający wyobraźnię i emocje. W nurcie działań terenowych chcemy przyjrzeć się miejskiemu organizmowi, Teatr Powszechny może zmienić życie mieszkańców warszawskiej Metropolii, a zwłaszcza Pragi i włączać ich w działania artystyczne. Celem tej wymiany jest organiczna praca na rzecz budowania więzi międzyludzkich.

Na program złożą się warsztaty, projekty partycypacyjne, spektakle dokumentalne, działania edukacyjne. Założeniem jest współpraca z lokalnymi instytucjami kultury i organizacjami, działającymi w obszarze kultury, zwłaszcza z dzielnic po prawej stronie Wisły.

Wybrane projekty terenowe:
Praga. Teren Powszechny.
Nowa odsłona terenowego programu, po raz pierwszy zrealizowanego w Teatrze Powszechnym. Tematem będzie Miasto i jego Mieszkańcy. Za pomocą działań artystycznych, warsztatowych i edukacyjnych chcemy komunikować się z lokalnymi społecznościami w odległych od centrum dzielnicach i wspólnie budować środowisko dla kultury przyszłości. Program działań napiszemy wspólnie z mieszkankami i mieszkańcami, uwzględniając ich oczekiwania. Tym samym będziemy budować stopniowo publiczność dla Teatru Powszechnego i rozwijać świadomych odbiorców kultury dla Warszawy.

Współprace lokalne - projekt Praga - Sąsiedzi, który ma na celu poznanie się z Sąsiadami, Research i wspólne projekty, które odpowiadałyby potrzebom lokalnej wspólnoty. W tym również Teatr Letni w Parku Skaryszewskim.

Kino w Powszechnym / Kino letnie w Parku Skaryszewskim
Autorski program filmów Łukasza Maciejewskiego tworzony jako dwugłos do programu głównego teatru;

EDUKACJA KULTURALNA / PEDAGOGIKA TEATRU POWSZECHNEGO

W 2029 roku publiczność Teatru Powszechnego to stale powiększające się grono aktywnych uczestników życia kulturalnego miasta, wrażliwych na otaczającą ich rzeczywistość. Bogata oferta edukacyjna przyciąga do Teatru dzieci, młodzież, dorosłych i seniorów. Działania mają charakter inkluzywny, stale włączający nowych odbiorców z niepełnosprawnościami.

Teatr Powszechny jest również miejscem inicjacji dla ludzi młodych, dlatego wyobrażam sobie Klub Powszechny BACKSTAGE przy Teatrze Powszechnym, w którym odbywają się regularne zajęcia dla różnych grup wiekowych (12-21 lat) prowadzone przez pedagogów teatralnych we współpracy z nauczycielami ze szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Czerwcowy Festiwal Backstage byłby przeglądem młodzieżowych spektakli, performansów, czytań performatywnych. Istotna wydaje mi się stabilność, powtarzalność, regularność, budowanie więzi i wspólnoty, a nie jednorazowy warsztat, projekt, który pojawia się i znika.

Edukacja kulturalna w Teatrze Powszechnym to jeden z najważniejszych filarów rozwoju publiczności teatru. Działania edukacyjne prowadzone metodami pedagogiki teatru przez

wykwalifikowanych edukatorów i pedagogów. Program EDUKACJA w Teatrze Powszechnym składa się z działań edukacyjnych, dających możliwość głębszego, bardziej aktywnego kontaktu z teatrem. Warsztaty i spotkania mają być dla jego uczestników i uczestniczek bodźcem do dalszych poszukiwań i twórczych postaw. Mottem programu jest hasło: BACKSTAGE! Zajęcia opierają się na zasadzie wymiany doświadczeń i wiedzy; na wzajemnym twórczym rozwoju, przy jednoczesnym podnoszeniu kompetencji kulturowych do odbioru sztuki. Wraz z naszymi odbiorcami chcemy być częścią budowania odpowiedzialnej wspólnoty.

Edukacyjne propozycje programowe Teatru Powszechnego przygotowane są dla różnych grup odbiorców: młodzieży szkolnej, studentów, dorosłych, osób starszych; rodziców, opiekunów, nauczycieli, edukatorów, pedagogów, dyrektorów szkół i instytucji kultury; osób pełnosprawnych i z niepełnosprawnościami sensorycznymi; dla mieszkańców Warszawy, metropolii warszawskiej i wszystkich polskich województw, a także widzów z zagranicy, w tym także dla turystów.

Priorytety działań edukacyjnych to:

- zaproszenie widzów do aktywnego uczestnictwa w programach edukacyjnych, będących uzupełnieniem i częścią programu artystycznego (regularne zajęcia teatralne, Warsztaty Otwarte, warsztaty edukacyjne dla dzieci i młodzieży, spotkania i debaty inspirowane spektaklami);
- tworzenie oferty dla widzów zagrożonych wykluczeniem oraz z niepełnosprawnościami (program Teatr Powszechny Bez Barier);
- włączający charakter programu, co oznacza badanie potrzeb i próbę odpowiedzi na nie przy wykorzystaniu nowatorskich, pedagogiczno-teatralnych metod dialogu z odbiorcą kultury

W latach 2025-2030 planujemy kontynuację i rozwój kompleksowego programu edukacyjnego. Jednocześnie będziemy dalej inicjować pracę projektową nad innowacyjnymi działaniami włączającymi nowe grupy odbiorców np. warsztaty dla młodzieży, łączące działania teatralne z obszarem nowych mediów.

Strategicznymi dla rozwoju edukacji w Teatrze Powszechnym będzie nadal nawiązywanie partnerstw z instytucjami kulturalnymi, edukacyjnymi i akademickimi, które budują sieci współpracy na rzecz aktywizowania publiczności, podnoszenia kompetencji kulturowych, uwrażliwiania na sztukę i włączania nowych grup odbiorców.
Program edukacji teatralnej będzie ważnym elementem działań terenowych, łączących Teatr Powszechny z miejskim organizmem. W ramach projektu Teren Praga planujemy nawiązanie współpracy z dzielnicowymi ośrodkami kultury i wybranymi szkołami w celu realizacji wspólnych działań z udziałem mieszkanek i mieszkańców, z różnych dzielnic Warszawy.

W najbliższych latach będziemy budować i powiększać grono ambasadorów i przyjaciół Teatru Powszechnego wspierających działania programowe Teatru. W kolejnych latach będziemy kontynuować cykl specjalnych wprowadzeń i spotkań z artystami, związanymi z Teatrem Powszechnym, a także twórcami, kuratorami i menedżerami kultury, współpracującymi z innymi warszawskimi instytucjami kultury i organizacjami. Praktyka ta wspiera ideę aktywnego uczestnictwa w najważniejszych wydarzeniach artystycznych organizowanych w Warszawie. Chcemy być rzecznikami powstawania takich grup w innych instytucjach, by wspólnie powiększać grono aktywnych uczestników i ambasadorów życia kulturalnego w stolicy.

Efekty:

- systematyczne powiększanie kręgu odbiorców spektakli, wydarzeń edukacyjnych oraz wydarzeń towarzyszących;
- systematycznie powiększająca się grupa widzów regularnie powracających na spektakle i wydarzenia;
- systematyczny wzrost liczby widzów obcojęzycznych na spektaklach;
- stabilnie tworząca się sieć partnerstw z instytucjami kultury i edukacji oraz organizacjami pozarządowymi;
- stale budowana społeczność konsolidująca się wokół działań partycypacyjnych i edukacyjnych inicjowanych przez Teatr Powszechny;

- powiększające się grono ambasadorów i przyjaciół Teatru Powszechnego wspierających działania programowe Teatru.

ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNO-FINANSOWE

Struktura organizacyjna

Jako dyrektorka naczelna Teatru Powszechnego w Warszawie zamierzam skoncentrować się na realizacji wizji artystycznej instytucji, która opierać się będzie na odważnym, zaangażowanym repertuarze, odpowiadającym na współczesne wyzwania społeczne. Moim zadaniem będzie tworzenie i koordynacja programu artystycznego, budowanie zespołu aktorskiego i technicznego oraz wspieranie ich w procesie twórczym. Szczególną uwagę poświęcę także rozwijaniu działań edukacyjnych i projektów społecznych, które będą integralną częścią misji Teatru.

Z kolei za sprawy finansowe, organizacyjne i prawne odpowiedzialność przejmie mój zastępca, Paweł Skrodzki. Jego zadaniem będzie zapewnienie stabilności finansowej Teatru, w tym przygotowywanie planu finansowego, monitorowanie wydatków oraz pozyskiwanie funduszy zewnętrznych. Zastępca będzie także nadzorował inwestycje infrastrukturalne, prowadzenie spraw administracyjnych i zakupowych, a także dbanie o zgodność działań instytucji z obowiązującym prawem.

Nasza współpraca opierać się będzie na pełnym porozumieniu w kluczowych obszarach funkcjonowania Teatru. Decyzje dotyczące strategii artystycznej będę podejmowała w oparciu o bieżące analizy finansowe i organizacyjne, które mój zastępca będzie mi dostarczał. Jego rola pozwoli mi skupić się na rozwoju zespołu oraz tworzeniu przestrzeni do dialogu z widzami poprzez sztukę.

Taki podział kompetencji zapewni nie tylko sprawne funkcjonowanie instytucji, ale również przejrzystość działań i odpowiedzialność w zarządzaniu zasobami. Wspólnie zadbamy o to, by Teatr Powszechny stał się miejscem nowoczesnym, społecznie zaangażowanym i finansowo stabilnym, gotowym na realizację ambitnych celów artystycznych.

Fundusze zewnętrzne

Rozwój Teatru Powszechnego w Warszawie wymaga przemyślanej strategii, która łączy dbałość o najwyższą jakość artystyczną z wykorzystaniem dostępnych środków finansowych na poziomie krajowym i międzynarodowym. Moim celem jako przyszłej dyrektorki Teatru, jest nie tylko kontynuowanie dotychczasowych osiągnięć, takich jak udział w programie Prospero – Extended Theatre, ale również znaczące poszerzenie zakresu działań, szczególnie w obszarach koprodukcji międzynarodowych, inwestycji infrastrukturalnych, współpracy z sektorem naukowym i biznesowym, edukacji teatralnej oraz współpracy z organizacjami pozarządowymi. Kluczowym wsparciem w realizacji tych działań będzie Paweł Skrodzki, mój kandydat na zastępcę, który posiada ponad dwudziestoletnie doświadczenie w pisaniu, kierowaniu, rozliczaniu i obsłudze prawnej projektów kulturalnych, zarówno „miękkich", jak i inwestycyjnych. Jego wiedza i praktyka w zarządzaniu projektami zapewnią profesjonalne podejście do realizacji tych ambitnych planów.

Pierwszym filarem mojego programu jest intensyfikacja działań związanych z produkcją spektakli teatralnych, w tym realizacją międzynarodowych koprodukcji. Program „Kreatywna Europa", który na lata 2021–2027 dysponuje budżetem 2,44 miliarda euro, oferuje szerokie możliwości w tym zakresie. Komponent Kultura wspiera projekty promujące współpracę transgraniczną, różnorodność kulturową oraz rozwój nowych publiczności. Teatr Powszechny, dzięki swojemu doświadczeniu i zaangażowaniu społecznemu, idealnie wpisuje się w priorytety tego programu. Środki pozyskane z „Kreatywnej Europy" pozwolą na realizację spektakli dotykających najważniejszych problemów współczesności, takich jak kryzys klimatyczny, migracje czy cyfryzacja społeczeństwa. Planuję, aby pierwsze wnioski o dofinansowanie zostały złożone w latach 2026–

2027, z realizacją projektów w latach 2028–2030. Dodatkowym źródłem finansowania mogą być środki z Norweskiego Mechanizmu Finansowego oraz Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG).

Norweski Mechanizm Finansowy i Mechanizm Finansowy EOG to instrumenty bezzwrotnej pomocy zagranicznej przyznawanej przez Islandię, Norwegię i Liechtenstein kilkunastu państwom Europy Środkowej i Południowej oraz krajom bałtyckim. Ich celem jest wyrównanie różnic ekonomicznych i społecznych między państwami-darczyńcami a państwami-beneficjentami oraz wzmacnianie współpracy dwustronnej. Budżet Mechanizmu Finansowego EOG na lata 2021–2027 wynosi 1,55 miliarda euro, a budżet Norweskiego Mechanizmu Finansowego to 1,3 miliarda euro. Chociaż środki te są przeznaczone na różne sektory, w tym zdrowie, edukację, zrównoważony rozwój i kulturę, to ich priorytety mogą być wykorzystane przez Teatr Powszechny, np. w zakresie działań edukacyjnych, współpracy międzynarodowej czy projektów promujących równość i inkluzywność. Pierwsze konkursy w ramach nowej edycji tych funduszy spodziewane są około połowy 2025 roku, co umożliwi złożenie wniosków w pierwszych latach mojej kadencji.

Drugim kluczowym obszarem działania jest generalny remont Teatru Powszechnego. Budynek teatru, choć pełen historii, wymaga modernizacji zarówno pod kątem estetycznym, jak i funkcjonalnym, w tym dostosowania do wymogów klimatycznych i energetycznych. W ramach programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat i Środowisko (FENIKS), którego budżet wynosi 24,2 miliarda euro, możliwe jest finansowanie inwestycji obejmujących termomodernizację, instalację odnawialnych źródeł energii, rekuperację ciepła oraz inne rozwiązania zwiększające efektywność energetyczną. Dodatkowo modernizacja musi uwzględniać poprawę bezpieczeństwa widzów i zespołu teatru. Przygotowanie dokumentacji projektowej planuję rozpocząć w 2026 roku, a złożenie wniosków w 2027 roku. Realizacja prac remontowych powinna rozpocząć się w 2028 roku i zakończyć w 2030 roku. Uzupełnieniem tego finansowania mogą być środki z Mechanizmu Finansowego EOG, które wspierają zrównoważony rozwój i inwestycje w infrastrukturę publiczną.

Trzeci filar mojego programu to współpraca z sektorem naukowym i biznesowym, ukierunkowana na wdrażanie nowoczesnych technologii w praktyce teatralnej. Fundusze Europejskie na Rozwój Cyfrowy (FERC), z budżetem 1,5 miliarda euro, oferują możliwość realizacji projektów w takich obszarach jak rozszerzona rzeczywistość (AR), wirtualna rzeczywistość (VR) czy sztuczna inteligencja (AI). Projekty te mogą obejmować zarówno rozwój nowych form artystycznych, jak i edukację cyfrową dla widzów. Wnioski na realizację takich działań planuję przygotować w latach 2027–2028, z wdrożeniem projektów w 2029 roku. Współpraca z Politechniką Warszawską oraz firmami technologicznymi, zlokalizowanymi w Warszawie i okolicach, będzie kluczowa dla powodzenia tych przedsięwzięć.

Czwartym filarem jest rozwój edukacji teatralnej. Fundusze Europejskie na Rozwój Społeczny (FERS), z budżetem 8 miliardów euro, stanowią doskonałe źródło finansowania działań edukacyjnych skierowanych do młodzieży, seniorów oraz grup wykluczonych społecznie. Teatr Powszechny, dzięki swojemu zaangażowaniu w działania społeczne, może realizować projekty wspierające dialog międzykulturowy oraz promujące europejskie wartości. Wnioski w tym zakresie planuję złożyć w 2026 roku, a pierwsze projekty mogą ruszyć w 2027 roku.

Piątym priorytetem mojego programu jest współpraca z organizacjami pozarządowymi, co pozwoli na realizację projektów społecznych i artystycznych o dużym zasięgu i wpływie. Jednym z kluczowych partnerów może być Fundacja Zmiana, działająca na rzecz społeczności lokalnych poprzez promocję kultury i inicjatywy społeczne, które doskonale wpisują się w misję Teatru Powszechnego. Dzięki współpracy z Fundacją możliwe będzie realizowanie działań integrujących mieszkańców Pragi oraz inicjatyw wspierających lokalną tożsamość kulturalną. Istotnym partnerem pozostanie również Grupa Stonewall, organizacja zaangażowana w promocję praw człowieka i równości, z którą Teatr Powszechny może realizować projekty artystyczno-edukacyjne. Współpraca z fundacją Miłość Nie Wyklucza pozwoli na prowadzenie działań na rzecz inkluzywności oraz walki z dyskryminacją. W ramach programu Obywatele, Równość, Prawa i Wartości (CERV), którego budżet wynosi 1,55 miliarda euro, możliwe jest finansowanie projektów

wspierających integrację społeczną oraz rozwój dialogu międzykulturowego. Planuję składanie wniosków od 2026 roku, z realizacją projektów od 2027 roku.

W realizacji wyżej wymienionych pięciu priorytetów subsydiarną rolę mogą odegrać programy LIFE oraz European Urban Initiative, które oferują znaczące wsparcie dla działań związanych z ochroną środowiska, zrównoważonym rozwojem miast, a także inicjatyw społecznych i edukacyjnych. Program LIFE, będący głównym narzędziem Unii Europejskiej wspierającym działania na rzecz środowiska i klimatu, dysponuje budżetem wynoszącym 5,4 miliarda euro na lata 2021–2027. W szczególności interesujące są jego komponenty dotyczące działań na rzecz klimatu, gospodarki o obiegu zamkniętym oraz przejścia na czystą energię. Modernizacja infrastruktury Teatru Powszechnego, obejmująca działania takie jak termomodernizacja, instalacja odnawialnych źródeł energii czy systemów rekuperacji ciepła, może zostać włączona do projektów wspieranych w ramach komponentu przejścia na czystą energię. Wymagany wkład własny wynoszący co najmniej 40% może zostać zabezpieczony dzięki wsparciu Organizatora, m.st. Warszawa. Dodatkowo program LIFE wspiera także działania edukacyjne promujące zrównoważony rozwój, co daje możliwość realizacji interdyscyplinarnych warsztatów teatralnych i spektakli angażujących lokalną społeczność w kwestie ekologiczne.

European Urban Initiative, finansowany z funduszy polityki spójności z budżetem 500 milionów euro, stanowi kolejne potencjalne źródło finansowania projektów Teatru Powszechnego, szczególnie w kontekście zrównoważonego rozwoju miejskiego, włączenia społecznego oraz cyfryzacji. Projekty modernizacyjne teatru, uwzględniające zieloną transformację, takie jak rewitalizacja otoczenia budynku czy wprowadzenie ekologicznych rozwiązań infrastrukturalnych, wpisują się w priorytety tego programu. EUI wspiera również inicjatywy społeczne, które mogą być realizowane we współpracy z organizacjami pozarządowymi i lokalnymi partnerami. Możliwe są projekty angażujące społeczność warszawskiej Pragi, takie jak warsztaty teatralne dla młodzieży i seniorów, które promują integrację społeczną i różnorodność kulturową. W ramach priorytetu cyfryzacji istnieje możliwość aplikowania o środki na rozwój platform cyfrowych do transmisji spektakli czy organizację interaktywnych warsztatów online, co pozwoliłoby na dalsze poszerzanie zasięgu Teatru Powszechnego.

Oba programy oferują szerokie możliwości realizacji projektów wspierających zarówno działania infrastrukturalne, jak i społeczne, przy jednoczesnym dostosowaniu Teatru do wyzwań współczesności. Ich priorytety są w pełni zgodne z założeniami mojego programu, a realizacja projektów w tych ramach mogłaby rozpocząć się już w latach 2026–2027, co daje odpowiedni czas na przygotowanie i dostosowanie projektów do wymogów finansowych oraz strategicznych obu instrumentów. Współpraca z partnerami lokalnymi oraz międzynarodowymi w ramach LIFE i EUI zapewniłaby Teatrowi Powszechnemu nie tylko rozwój infrastruktury, ale również wzmocnienie jego roli jako instytucji zaangażowanej społecznie i otwartej na nowe wyzwania.

W realizacji powyższych pięciu priorytetów istotnym wsparciem mogą być również granty ministerialne oferowane przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego (MKiDN), które corocznie uruchamia programy dedykowane różnym obszarom działalności kulturalnej i artystycznej. Programy te, finansowane z budżetu państwa, są kluczowym narzędziem wspierającym rozwój instytucji kultury w Polsce.

W zakresie modernizacji infrastruktury i remontu Teatru Powszechnego kluczowym wsparciem może być program "Infrastruktura Kultury", który w 2024 roku dysponował budżetem 150 milionów złotych. Priorytety programu obejmują modernizację, remonty i doposażenie instytucji kultury, w tym inwestycje poprawiające efektywność energetyczną oraz dostępność dla osób z niepełnosprawnościami. Wnioski w tym zakresie mogą być składane w pierwszych latach kadencji, co pozwoli na pozyskanie środków komplementarnych do funduszy unijnych i norweskich.

W zakresie edukacji teatralnej warto wykorzystać program "Edukacja kulturalna", który oferuje finansowanie działań skierowanych do dzieci, młodzieży i seniorów, a także grup zagrożonych wykluczeniem społecznym. W 2024 roku budżet programu wynosił 50 milionów złotych, a priorytety obejmowały projekty warsztatowe, programy integracyjne oraz działania wspierające edukację artystyczną w szkołach i instytucjach kultury. Teatr Powszechny, dzięki swojej lokalizacji i

zaangażowaniu społecznemu, może realizować projekty, które będą integrować lokalne społeczności i promować wartości europejskie.

W obszarze współpracy z organizacjami pozarządowymi pomocny może być program "Promocja różnorodności kulturowej i społecznej", który wspiera działania artystyczne i społeczne promujące równość, inkluzywność oraz dialog międzykulturowy. W 2024 roku budżet programu wynosił 10 milionów złotych, a priorytety obejmowały projekty realizowane we współpracy z organizacjami społecznymi, takimi jak Grupa Stonewall czy Fundacja Miłość Nie Wyklucza. W tym zakresie Teatr Powszechny mógłby aplikować o środki na realizację spektakli, warsztatów i działań społecznych.

Dzięki szerokiemu wachlarzowi programów ministerialnych możliwe jest pozyskanie komplementarnego finansowania dla każdego z pięciu priorytetów mojego programu, co znacząco zwiększa szanse na ich realizację w sposób spójny i efektywny. Współpraca z MKiDN oraz wykorzystanie środków krajowych w połączeniu z funduszami europejskimi i norweskimi pozwoli na dynamiczny rozwój Teatru Powszechnego w nadchodzących latach.

W części infrastrukturalnej aplikowanie o środki z zidentyfikowanych programów jest procesem skomplikowanym i długotrwałym. Wymaga licznych przygotowań oraz szczegółowej analizy potrzeb i możliwości inwestycyjnych Teatru. Kluczowe jest przeprowadzenie audytu energetycznego, który wskaże potencjalne obszary poprawy efektywności energetycznej, takich jak izolacja termiczna budynku, instalacja odnawialnych źródeł energii czy rekuperacja ciepła. Dodatkowo konieczne będą analizy techniczne i finansowe, w tym szczegółowa dokumentacja projektowa, kosztorysy, harmonogramy realizacji oraz prognozy dotyczące oszczędności energetycznych i redukcji emisji. Złożoność tych działań sprawia, że na obecnym etapie nie sposób przesądzić o pełnym zakresie i szczegółach projektów infrastrukturalnych, jakie będą realizowane w ramach tych programów.

Nie ma jednak wątpliwości, że wspólnie z Pawłem Skrodzkim wiemy, w którym kierunku podążać, gdzie szukać tych środków i jak je skutecznie pozyskiwać. Jego doświadczenie w zarządzaniu projektami inwestycyjnymi oraz moja determinacja w realizacji ambitnych celów artystycznych i organizacyjnych stanowią solidną podstawę do efektywnego wdrażania takich działań.

Aplikowanie o środki na produkcję spektakli, zwłaszcza w ramach międzynarodowych koprodukcji, będzie wymagało nie tylko szczegółowych konsultacji wewnętrznych z zespołem Teatru, w szczególności z aktorami i aktorkami, ale również nawiązania szerokiej sieci partnerstw z instytucjami artystycznymi, producentami oraz organizacjami kulturalnymi w Polsce i za granicą. Rozmowy z zespołem artystycznym będą kluczowe dla określenia kierunków programowych i wyboru projektów, które najlepiej wpisują się w misję Teatru oraz w wymagania programów europejskich wspierających kulturę. Jednocześnie konieczne będzie budowanie relacji z partnerami zagranicznymi, którzy wniosą wartość dodaną do tych projektów oraz umożliwią realizację spektakli o dużej skali i międzynarodowym zasięgu.

Jesteśmy na to w pełni przygotowani. Moje dotychczasowe doświadczenie w realizacji spektakli w Niemczech, Ukrainie czy Słowenii daje solidne podstawy do rozwijania takich współprac i efektywnego poruszania się w międzynarodowym środowisku artystycznym. Partnerstwa z europejskimi instytucjami kultury oraz znajomość specyfiki ich funkcjonowania ułatwią proces przygotowywania i wdrażania wspólnych projektów. Jestem przekonana, że włączenie Teatru Powszechnego w takie inicjatywy przyniesie nie tylko korzyści artystyczne, ale również umocni jego pozycję jako instytucji otwartej na współpracę i tworzącej przestrzeń dla najbardziej ambitnych działań artystycznych.

Inwestycje i działania proekologiczne

Doprowadzenie do rzeczywistej zmiany w kierunku proekologicznym w Teatrze Powszechnym w Warszawie wymaga zdecydowanych działań inwestycyjnych oraz wsparcia finansowego, które pozwolą na wdrożenie innowacyjnych rozwiązań technologicznych i organizacyjnych. Działania „miękkie", takie jak zwiększanie świadomości ekologicznej, unikanie jednorazowych kubków czy

ograniczenie zużycia plastiku, mają wartość symboliczną i edukacyjną, jednak ich wpływ na rzeczywistą redukcję śladu węglowego instytucji jest ograniczony. Te działania, choć istotne, należy traktować jako uzupełnienie większej strategii systemowych zmian. Kluczowe jest skoncentrowanie się na inwestycjach, które przyniosą wymierne korzyści środowiskowe, ekonomiczne i organizacyjne, a także będą wspierały podstawową misję Teatru – produkcję i prezentację spektakli najwyższej jakości.

Nie możemy pozwolić, aby proekologiczne koncepcje takie jak „less is more" wpłynęły na ograniczenie podstawowych funkcji Teatru Powszechnego. Teatr repertuarowy, taki jak Teatr Powszechny, nie jest znaczącym trucicielem w skali globalnej ani nawet lokalnej, a jego działalność nie powinna być ograniczana pod pretekstem ochrony środowiska. Produkcja i wielokrotna prezentacja spektakli są fundamentem istnienia teatru, a próby ograniczania liczby spektakli czy produkcji w imię ekologii prowadzą do erozji jego funkcji społecznej, edukacyjnej i artystycznej. Tego typu podejście grozi sprowadzeniem instytucji kultury do roli lokalnych klubów dyskusyjnych czy domów kultury, co jest sprzeczne z misją profesjonalnego teatru artystycznego. Teatr Powszechny ma obowiązek grać często, intensywnie i na najwyższym poziomie, co wymaga zarówno odpowiedniego finansowania, jak i zaawansowanej infrastruktury, która umożliwi realizację ambitnych projektów w sposób zrównoważony.

Najważniejsze zmiany, które mogą przynieść realne efekty w zakresie ekologii, wymagają inwestycji infrastrukturalnych na szeroką skalę. Termomodernizacja budynku Teatru jest jednym z kluczowych działań, które znacząco wpłyną na efektywność energetyczną. W ramach tych działań planowane jest ocieplenie elewacji, wymiana okien na energooszczędne oraz modernizacja systemów ogrzewania i chłodzenia, co pozwoli na redukcję strat ciepła zimą oraz zmniejszenie zużycia energii latem. Istotnym elementem jest także wdrożenie systemów zarządzania energią, które umożliwią monitorowanie i optymalizację jej zużycia w czasie rzeczywistym. Te działania są konieczne, aby Teatr mógł funkcjonować w sposób bardziej zrównoważony, jednocześnie ograniczając koszty operacyjne.

Jednak termomodernizacja to tylko część większego planu inwestycyjnego. Kolejnym istotnym krokiem jest instalacja pomp ciepła jako ekologicznego źródła ogrzewania, które zastąpiłoby mniej efektywne i bardziej emisyjne technologie grzewcze. Pompy ciepła mogą być wspierane przez systemy fotowoltaiczne, które pozwolą na wykorzystanie energii słonecznej do zasilania urządzeń teatralnych oraz systemów klimatyzacyjnych. Warto również rozważyć budowę „zielonego dachu", który nie tylko poprawi izolację termiczną budynku, ale również pozwoli na odzyskiwanie i wykorzystanie wody deszczowej, co przyczyni się do zmniejszenia zużycia wody pitnej.

Modernizacja systemu wentylacji z rekuperacją ciepła to kolejny krok w kierunku zwiększenia efektywności energetycznej. Dzięki temu rozwiązaniu możliwe będzie odzyskiwanie ciepła z powietrza wywiewanego, co znacząco obniży zapotrzebowanie na energię potrzebną do ogrzewania i chłodzenia wnętrz Teatru. Takie działania nie tylko przynoszą korzyści środowiskowe, ale również poprawiają komfort pracy zespołu artystycznego i technicznego.

Ponadto Teatr Powszechny powinien inwestować w nowoczesne systemy oświetlenia LED, które są bardziej efektywne energetycznie i mają dłuższą żywotność niż tradycyjne źródła światła. W obszarze transportu warto rozważyć wykorzystanie pojazdów elektrycznych lub hybrydowych dla celów logistycznych Teatru oraz stworzenie infrastruktury umożliwiającej ładowanie takich pojazdów. Wszystkie te działania wymagają skutecznego pozyskiwania środków finansowych z funduszy unijnych, takich jak LIFE, FENIKS, czy Fundusze Norweskie, ale także ze źródeł krajowych, w tym z dotacji celowych od Organizatora.

Kolejnym istotnym elementem transformacji proekologicznej Teatru jest opracowanie i wdrożenie strategii zakupowej, która pozwoli na systemowe wprowadzanie „zielonych" zamówień publicznych. Stworzenie strategii w odniesieniu do poszczególnych kategorii zakupowych umożliwi uwzględnianie aspektów środowiskowych na etapie planowania i realizacji zamówień. W ramach tej strategii kluczowe będzie określenie trwałości produktów, możliwości ich recyklingu oraz efektywności energetycznej. Dzięki temu proces zakupowy stanie się bardziej przewidywalny, a stosowanie zrównoważonych rozwiązań stanie się normą w działalności Teatru.

Wszystkie powyższe działania zostaną poprzedzone gruntownym audytem ekologicznym, który obejmie nie tylko kwestie infrastrukturalne, ale również procesy organizacyjne, takie jak zarządzanie materiałami, odpady czy polityka edukacyjna. Audyt pozwoli na stworzenie mapy drogowej, w której określone zostaną priorytety działań, ich koszt, harmonogram oraz oczekiwane rezultaty. Realizacja tych działań będzie monitorowana przez specjalnie powołany zespół ds. zrównoważonego rozwoju, który zapewni koordynację wszystkich inicjatyw.

Nie mam wątpliwości, że wdrożenie takich rozwiązań pozwoli uczynić Teatr Powszechny liderem w zakresie zrównoważonego rozwoju w sektorze kultury. Wraz z Pawłem Skrodzkim jesteśmy w pełni przygotowani, aby pozyskiwać środki, planować i realizować inwestycje, które nie tylko wpłyną pozytywnie na środowisko, ale także wzmocnią pozycję Teatru jako nowoczesnej, otwartej i odpowiedzialnej instytucji kultury. Przy jednoczesnym zachowaniu naszej misji artystycznej jesteśmy gotowi realizować działania, które będą przynosiły korzyści zarówno środowisku, jak i wszystkim pracownikom Teatru oraz jego widzom.

Teatr Powszechny będzie sprawnie i nowocześnie działającą instytucją, w której cały zespół pracuje na wspólny sukces. Wewnątrz zespołu istotną rolę odgrywa wzajemna, pozbawiona hierarchiczności otwartość na siebie – aktorów, współtwórców, ekip technicznych, czy administracji. Priorytetem jest otwartość na rozwój w oparciu o pasje i talenty, otwartość na rozmowę jako obustronną komunikację, a także równe traktowanie bez względu na pełnione role czy funkcje. Znajduje to odzwierciedlenie w nowej, spłaszczonej strukturze organizacyjnej, która wzmacnia odpowiedzialność wszystkich pracowniczek i pracowników. To także dzielenie się wiedzą i doświadczeniem, transparentność finansowa, przejrzyste relacje biznesowe i racjonalne działania komercyjne, które nie kolidują z celami artystycznymi. Nowe foyer i przestrzeń wokół teatru będą efektywnie i nowocześnie zarządzane pod względem kosztów utrzymania, logistyki, bezpieczeństwa i dostępności.

Jestem przekonana, że zespół Teatru Powszechnego będzie na tyle rozbudowany i wykwalifikowany, aby równolegle realizować nowe produkcje, grać spektakle repertuarowe w siedzibie i przedstawienia wyjazdowe. Instytucja będzie zarządzana w taki sposób, aby wyzwalać kreatywność swoich pracowników, korzystać z ich wiedzy i doświadczenia. Teatr Powszechny będzie cenionym miejscem pracy, z którym pracownicy wiążą się na długo między innymi dlatego, że Teatr inwestuje w ich rozwój. Twórcy będą chcieli tu pracować, bowiem otrzymają czytelne i korzystne warunki współpracy.

Ważnym zadaniem do zrealizowania będzie również uniezależnienie Teatru od chwilowej koniunktury finansowej, co umożliwi w przyszłości wieloletnie planowanie działań artystycznych. Na ten cel składa się kilka czynników: pozyskanie środków z dodatkowych, alternatywnych źródeł oraz zabezpieczenie oszczędności w postaci części własnych przychodów.

Wyżej zaprezentowany program artystyczny powstał przy pełnej świadomości wszelkiego rodzaju ograniczeń i możliwości organizacyjnych i finansowych w jakich funkcjonuje obecnie Teatr Powszechny.

Teatr Powszechny jako szeroko rozumiane Centrum Kultury, swoją ofertą przyciągające warszawskich, polskich i międzynarodowych widzów. Służyć temu będą przede wszystkim:

- długofalowe planowanie nowych produkcji, eksploatacji repertuaru, a co za tym idzie rozwój zespołu (ze szczególnym naciskiem na rozwój zespołu aktorskiego i technicznego);
- precyzyjne opisanie wewnętrznych zasad działania Teatru Powszechnego oraz określenie i wdrożenie niezidentyfikowanych dotychczas procesów;
- stworzenie skutecznego systemu pozyskiwania dodatkowych środków, zarówno ze środków publicznych, jak i prywatnych (w tym z trzeciego sektora).

W obszarze organizacyjno-finansowym w ciągu kolejnych 5 lat planuję osiągnąć następujące cele:

- stopniowy wzrost budżetu w latach 2025-2030 o 33%;
- stopniowy wzrost przychodów o 100% do 2030 r. w stosunku do 2024 r;

- niska rotacja pracowników (poniżej 10% w skali roku);
- nowoczesna, dostosowana do wyzwań struktura organizacyjna;
- wdrożone procesy i procedury w obszarach: produkcji, eksploatacji, planowania finansowego, obiegu dokumentów, komunikacji wewnętrznej, zatrudniania nowych pracowników;
- nowoczesna, ergonomiczna przestrzeń pracy;

Założenia do strategii rozwoju widowni

Teatr Powszechny rozwija świadomość widzów, inspiruje do twórczego myślenia, zachęca do poszukiwań i rozwoju opartego na dialogu. W 2025 roku Teatr Powszechny to atrakcyjna, otwarta i dostępna dla wszystkich przestrzeń. To miejsce spotkań, chętnie odwiedzane przez mieszkańców i mieszkanki stolicy, gości z kraju i zagranicy, także przez mniejszości narodowe. Teatr Powszechny jest przyjazny dla osób z niepełnosprawnościami. Jest wskazywany w informatorach turystycznych jako istotne miejsce odwiedzin na mapie kulturalnych atrakcji Warszawy.

Rozwój widowni/publiczności to całościowe, strategiczne i długoterminowe podejście całej organizacji, która w centrum swoich wszystkich działań stawia publiczność i jej potrzeby. Zależy nam zarówno na budowaniu trwałych, głębokich więzi z wiernymi widzami, którzy stają się naszymi ambasadorami i przyciągają do Teatru kolejne grona widzów, jak i na docieraniu do nowych kręgów odbiorców, którzy w przyszłości staną się świadomymi uczestnikami życia kulturalnego miasta.

Działania w duchu rozwoju widowni/publiczności pogrupowane są w ramach 8 obszarów. Będziemy systematycznie wdrażać każdy z nich:

- MIEJSCE – tworzymy przestrzenie przyjazne, otwarte, dostępne, bezpieczne. Wizyta w Teatrze Powszechnym ma być pozytywnym doświadczeniem dla każdego człowieka. Zaczynając od kasy, poprzez szatnię, obsługę widowni, czystość pomieszczeń, przyjazną atmosferę.
- DIGITAL – Teatr Powszechny będzie poszukiwał wszelkich metod i technicznych udogodnień, żeby lepiej i skuteczniej docierać z informacjami i ze swoim programem zwłaszcza do młodego pokolenia i widzów, którzy nie mogą bezpośrednio uczestniczyć w naszych działaniach.
- BUDOWANIE POTENCJAŁU – zadbamy o rozwój kompetencji pracowników, pracownic, współpracowniczek i współpracowników, rozwój wiedzy, umiejętności i postaw w najważniejszych obszarach.
- WSPÓŁTWORZENIE I PARTYCYPACJA – włączymy widzów, społeczności, aktywistów do tworzenia i realizowania programu (inicjując programy partycypacyjne np. w obszarze linii działań terenowych i edukacyjnych), zaprosimy do współtworzenia instytucji, poprzez współdziałanie z organizacjami pozarządowymi, wolontariat, staże, lokalne koalicje i relacje międzynarodowe.
- TWORZENIE PROGRAMU –- będziemy planować nasze wydarzenia z dbałością o potrzeby, możliwości i postawy widzów oraz potencjalnych widzów, z uwzględnieniem wiedzy o ograniczeniach i barierach w uczestnictwie w kulturze.
- ZMIANY W ORGANIZACJI –- wdrożymy stałą ewaluację działań oraz postaw pracowników i praktykę zmian, które wzmacniają postawy zgodne z wartościami organizacji.
- KORZYSTANIE Z DANYCH – standardem będzie gromadzenie i analizowanie danych, przeprowadzanie cyklicznych ilościowych i jakościowych badań publiczności Teatru, wyciąganie wniosków, które pozwolą na podejmowanie decyzji programowych, organizacyjnych, komunikacyjnych, marketingowych i sprzedażowych w oparciu o wiedzę, a nie intuicję.
- WSPÓŁPRACA I PARTNERSTWO – w skali miasta, kraju, Europy i świata. Z organizatorem, innymi instytucjami, biznesem, organizacjami pozarządowymi. Nawiązywanie partnerskich relacji na rzecz widzów, podnoszenia ich kompetencji, dostępności informacji i rozwoju dostępu do kultury. Współdziałanie z Miastem Stołecznym Warszawa, innymi instytucjami kultury, Ministerstwem Kultury (programy ministerialne), organizacjami pozarządowymi i sektorem prywatnym na rzecz podnoszenia kompetencji

widzów, dostępności informacji i rozwoju dostępu do kultury. Wzajemna wymiana odbiorców stwarza zupełnie nowe możliwości w obszarze rozwoju publiczności, pomaga promować otwartość i wrażliwość na różnorodność światopoglądową, pozwala podążać za zmieniającymi się potrzebami odbiorców i odpowiadać na nie.

Wdrożenie wyżej wymienionych obszarów pozwala na realizację nadrzędnego celu strategii rozwoju publiczności, jakim jest ciągłe pobudzanie potrzeby uczestnictwa w kulturze wśród różnych grup wiekowych, zawodowych oraz społecznych, i tym samym współtworzenie świadomego społeczeństwa obywatelskiego.

Plan działań zmierzających do zachowania i poszerzenia grona odbiorców i odbiorczyń także poprzez rejestrację spektakli oraz udostępnianie ich w wersji online

Teatr Powszechny w Warszawie przyciąga zróżnicowaną publiczność, jednak dominują w niej osoby młode i w średnim wieku, często z wyższym wykształceniem oraz zainteresowane aktualnymi kwestiami społecznymi i politycznymi. Repertuar teatru, znany z zaangażowania społecznego i politycznego, przyciąga widzów o liberalnych poglądach w sferze społecznej, otwartych na nowatorskie formy teatralne i chętnych do uczestnictwa w dyskusjach na temat współczesnych problemów.

Teatr Powszechny, aby wypełniać swoją misję i w pełni zasłużyć na miano, które nosi, będzie starał się być teatrem bardziej otwartym, inkluzywnym, zrozumiałym. Wzorem teatrów Europy Zachodniej czy świata anglosaskiego, wprowadzimy zasadę poprzedzania każdego przedstawienia około półgodzinnym prologiem, wprowadzeniem czy pogadanką, która pozwoli zainteresowanym widzom w pełni zrozumieć i przeżyć spektakl, który ich czeka. Wprowadzenie to pozwoli widzom zrozumieć kontekst historyczny, kulturowy lub społeczny, w którym osadzona jest sztuka. Może obejmować tło epoki, w której powstał tekst, lub wydarzenia, które inspirowały twórców. Przybliży założenia reżyserskie i styl artystyczny spektaklu. Dzięki temu widzowie będą mogli lepiej zrozumieć wybory inscenizacyjne, symbolikę czy nowatorskie rozwiązania, które będą wykorzystane na scenie. Słowo wstępne pozwoli widzom dostroić się emocjonalnie do spektaklu, przygotowując ich na określony ton lub tematykę, dzięki czemu odbiór może być pełniejszy i bardziej świadomy. Nie mniej istotne jest, że dzięki takim prologom widzowie stają się aktywnymi uczestnikami wydarzenia, a nie tylko biernymi odbiorcami. W dłuższej perspektywie regularne wprowadzenia przyczynią się do powiększenia grona stałych widzów, którzy cenią sobie głębszy wgląd w proces twórczy. Przyczyni się to do budowy zaangażowanej, wiernej publiczności, która poczuje się związana z teatrem i jego repertuarem. Wreszcie dla widzów mniej obeznanych z nowoczesnym teatrem czy nową estetyką, takie wprowadzenie może stanowić pomoc, dzięki której łatwiej będzie im zrozumieć lub docenić spektakl.

Do prowadzenia tych wstępów zaprosimy twórców – reżyserów, dramaturgów, scenografów, lecz także ekspertów (historyków sztuki, literaturoznawców), teatrologów, a za całość programu będzie odpowiadał i w nim współuczestniczył dział edukacji Teatru.

Urzeczywistnieniem postulatu inkluzywności i dbania o zróżnicowane wrażliwości widzów i widzek Teatru Powszechnego będzie również wprowadzenie zarówno w prologach, o których mowa powyżej, lecz także w całym procesie komunikacji (również wizualnej) o spektaklach, informacji o wszelkich ich aspektach, które mogą u widzów wywołać silne emocje lub przeżycia. Uprzedzimy, że spektakl porusza trudne tematy jak przykładowo samobójstwo, aborcja, pedofilia, poronienie, wykorzystanie seksualne, zabójstwo, zaburzenia odżywiania czy uzależnienia; przygotujemy widzów na to, że mogą spodziewać się bezpośredniej interakcji z widownią, nagości, wulgarnego języka, lecz co nie mniej istotne – korzystanie z wirtualnej rzeczywistości, rzeczywistości rozszerzonej lub mieszanej, użycie migających świateł, dymu czy głośnej muzyki. Dzięki temu zdecydują w pełni świadomie o uczestnictwie w spektaklu. Jednocześnie informacja ta będzie uzgodniona z twórcami, zaproponowana w pełnym poszanowaniu ich wolności artystycznej i stosowanych przez nich środków wyrazu.

Teatr Powszechny będzie kierować również inne działania dla poszerzenia grona widzów, w szczególności w stronę:

- osób starszych - poprzez produkcję spektakli opartych na klasycznych tekstach literackich; postaramy się zaoferować bardziej dogodne godziny przedstawień (tzw. popołudniówki); zaoferujemy asystę w odszukaniu miejsca i oswojeniu się z budynkiem; dzięki działaniom opisanym powyżej zaspokoimy ich potrzebę pełniejszego uczestnictwa i rozumienia nowego teatru, udowodnimy również, że mamy na uwadze ich wrażliwość i wyznawany system wartości;
- osób o bardziej konserwatywnych poglądach, podobnie jak w przypadku starszych osób zawalczymy o nich proponując przedstawienia oparte na klasycznych tekstach literackich, co może zainteresować widzów o bardziej tradycyjnych upodobaniach;
- osób z utrudnionym dostępem do kultury – regularnie będziemy organizować pokazy spektakli w plenerze, w tym m.in. w Parku Skaryszewskim oraz na teatralnym dziedzińcu; zacieśnimy współpracę z lokalnymi społecznościami i organizacjami społecznymi, które pozwolą łatwiej dotrzeć do tych widzów; będziemy zabiegać o środki i aktywnie uczestniczyć w takich programach jak „Teatr Polska", „Kultura Dostępna", lub podobnych; postaramy się o profesjonalną rejestrację spektakli, m.in. poprzez nawiązanie współpracy z Teatrem Telewizji TVP.
- osób, które nie posługują się językiem polskim – poprzez wprowadzenie jako standardu napisów w języku angielskim i prezentowania ich podczas każdego przedstawienia.

Teatr Powszechny wykonał już olbrzymią pracę w celu ułatwienia dostępu osobom z niepełnosprawnościami. Będziemy te rozwiązania kontynuować, lecz również systematycznie poddawać przeglądom i ewaluacji, mając na względzie w szczególności najbardziej aktualne rozwiązania, które wspierają potrzeby osób z niepełnosprawnościami w sposób najpełniejszy.

Uzupełnieniem dotychczasowych działań Teatru mogłyby być m.in. udostępnienie spektakli online z opcją tłumaczenia na Polski Język Migowy oraz napisów, co umożliwi osobom z niepełnosprawnością słuchu zdalne uczestnictwo w wydarzeniach. Ciekawym rozwiązaniem byłoby również stworzenie dotykowych przewodników po przestrzeni teatru oraz makiet sceny, które ułatwią osobom niewidomym i słabowidzącym orientację i odbiór przestrzeni teatralnej. Zakładam również dalsze korzystanie z dedykowanych programów Ministerstwa Kultury oraz Instytutu Teatralnego, które oferują dofinansowanie na zwiększenie dostępności wydarzeń kulturalnych, co może wesprzeć realizację nowych działań. Te propozycje wzbogacą obecne inicjatywy Teatru i umożliwić dostęp do jego oferty dla jeszcze szerszego grona osób z niepełnosprawnościami.

Nowa polityka biletowa

Analiza obecnej polityki biletowej Teatru Powszechnego wskazuje na konieczność jej aktualizacji w celu lepszego dostosowania do współczesnych wyzwań finansowych i społecznych. Aktualnie ceny biletów są stosunkowo jednolite, oscylując w przedziale 50–80 zł za standardowy bilet na większość spektakli. W porównaniu z innymi warszawskimi teatrami repertuarowymi, takimi jak TR Warszawa, gdzie ceny biletów standardowych wynoszą 60–120 zł, czy Teatr Studio, który oferuje bilety w cenie od 30 zł do nawet 200 zł za spektakle o większej skali produkcyjnej, Teatr Powszechny nie w pełni wykorzystuje potencjał różnicowania cen. Również na tle takich instytucji jak Nowy Teatr, gdzie bilety na wybrane wydarzenia mogą osiągać cenę 150–180 zł, Powszechny oferuje bilety w zauważalnie niższych cenach, co świadczy o spłaszczonym systemie cenowym.

Wychodząc naprzeciw potrzebom zarówno widzów, jak i instytucji, proponuję stworzenie nowej, zróżnicowanej polityki biletowej, która pozwoli na utrzymanie dotychczasowej dostępności oferty teatralnej, jednocześnie otwierając możliwości pozyskania nowych źródeł finansowania. Kluczowym elementem tej strategii będzie współpraca z zespołem Teatru Powszechnego – pracownikami działu sprzedaży, marketingu oraz obsługi widzów, których doświadczenia w codziennej pracy z publicznością będą niezwykle cenne w kształtowaniu tego systemu. Wspólnie opracujemy model, który uwzględni zarówno potrzeby dotychczasowych widzów, jak i szanse na przyciągnięcie nowych grup społecznych, w tym mecenasów kultury – przedsiębiorców, przedstawicieli wolnych zawodów i osoby gotowe inwestować większe środki w kulturę.

Proponowana polityka biletowa będzie składała się z kilku kluczowych elementów. Po pierwsze, zachowane zostaną wszystkie dotychczasowe ulgi dla młodzieży, studentów, seniorów, rodzin wielodzietnych, osób z niepełnosprawnościami oraz innych grup uprawnionych do zniżek. Teatr Powszechny będzie nadal pełnił rolę instytucji dostępnej dla szerokiego grona widzów, niezależnie od ich sytuacji finansowej. Jednocześnie wprowadzony zostanie elastyczny system cenowy, obejmujący zarówno tańsze bilety w cenie od 30 zł (np. na wybrane spektakle lub w określonych dniach tygodnia), jak i bilety premium, których ceny mogą sięgać nawet 500 zł.

Bilety premium skierowane będą do osób, które nie tylko chcą uczestniczyć w wydarzeniach teatralnych, ale także pełnić rolę mecenasów Teatru Powszechnego, wspierając jego rozwój finansowy i artystyczny. W zamian za zakup takich biletów nabywcy otrzymają szereg dodatkowych korzyści, takich jak:

- spotkania z twórcami, przykładowo możliwość udziału w spotkaniach z reżyserami, aktorami, dramaturgami czy scenografami po wybranych spektaklach, co pozwoli na bliższe poznanie procesu twórczego i inspiracji stojących za danym przedstawieniem;
- zaproszenia na wybrane próby generalne, umożliwiające obserwację pracy zespołu teatralnego na ostatnim etapie przygotowań do premiery;
- specjalne podziękowania – przykładowo imienne podziękowania w programach teatralnych lub na stronie internetowej Teatru Powszechnego dla osób, które zdecydują się regularnie wspierać teatr poprzez zakup biletów premium;
- materiały kolekcjonerskie, np. limitowane edycje plakatów, programów teatralnych czy publikacji związanych z historią teatru, sygnowane przez twórców;
- priorytet rezerwacji – możliwość wcześniejszej rezerwacji najlepszych miejsc na widowni na premiery i inne wydarzenia specjalne.

Inspiracją do wprowadzenia tej strategii są dobre praktyki z innych teatrów. Na przykład Teatr Studio wprowadził system „Pay What You Can" na wybrane spektakle, który pozwala widzom na samodzielne ustalenie ceny biletu w zależności od ich możliwości finansowych. Z kolei Nowy Teatr eksperymentuje z różnicowaniem cen biletów w zależności od lokalizacji miejsc na widowni, co umożliwia bardziej elastyczne dopasowanie cen do oczekiwań widzów. Takie rozwiązania pokazują, że zróżnicowanie polityki biletowej nie tylko zwiększa dostępność wydarzeń, ale także angażuje nowe grupy publiczności.

Ważnym założeniem nowej polityki biletowej jest również zapewnienie, że oferowane bilety premium oraz związane z nimi korzyści będą odpowiadały najwyższej jakości artystycznej spektakli. Tylko produkcja znakomitych przedstawień, które spełniają oczekiwania zarówno krytyków, jak i widzów, uzasadnia wprowadzenie wyższych cen biletów. Dlatego nowa polityka cenowa będzie ściśle powiązana z dbałością o wysoki poziom artystyczny repertuaru, zarówno pod względem treści, jak i oprawy scenicznej.

Potrzeba wprowadzenia zróżnicowanej polityki biletowej odpowiadać będzie działaniom ukierunkowanym na dotarcie do nowych grup widzów, nie kojarzonych dotychczas tradycyjnie z Teatrem Powszechnym, w tym osób o wyższych dochodach, które są gotowe wspierać instytucje kultury w większym zakresie. Jednocześnie zachowanie przystępnych cen i ulg dla dotychczasowych odbiorców zapewni, że Powszechny pozostanie instytucją otwartą i inkluzywną. Polityka ta przyczyni się nie tylko do poprawy sytuacji finansowej Teatru, ale także do jego rozwoju jako miejsca, które łączy różne grupy społeczne w przestrzeni dialogu artystycznego i społecznego. Wspólnie z zespołem Teatru Powszechnego podejmiemy wyzwanie stworzenia systemu biletowego, który odpowie na potrzeby naszych widzów i otworzy nowe możliwości finansowania dla naszej instytucji.

Koncepcja komunikacyjna

Teatr Powszechny jest marką rozumianą jako istotne, kulturotwórcze miejsce na teatralnej mapie kraju. To Teatr odwiedzany chętnie zarówno przez polską publiczność, jak i obcokrajowców. To marka znacząca, której brak zostałby odebrany jako strata dla twórców i odbiorców kultury. Warszawiacy i warszawianki kojarzą istnienie tego teatru, znają i akceptują jego specyfikę. Media

i środowiska opiniotwórcze śledzą i komentują działania teatru. Teatr Powszechny jest wizytówką stolicy, przedmiotem dumy mieszkanek i mieszkańców, a także jedną z atrakcji turystycznych miasta.

Działania promocyjno-marketingowe wynikają bezpośrednio i są spójne z wizją i misją organizacji. Regularne badania, analiza statystyk tematycznych stron internetowych czy mediów społecznościowych to minimum przy planowaniu strategii komunikacyjnych. Należy też pamiętać o wymogach ustawy o ochronie danych osobowych, która nie zabrania zbierania informacji, jednak wymaga od instytucji konkretnych działań, na przykład zabezpieczania danych.
Oprócz strony internetowej zawierającej aktualizowane na bieżąco informacje o działalności instytucji oraz szczegółowy opis oferty, uzupełniony o wideo trailerów spektakli, potrzebny jest dynamicznie prowadzony fanpage na Facebooku oraz konto na Instagramie. Teatr powinien być obecny również na TikTok-u. Niezbędna jest nowa identyfikacja wizualna.

Ważnym elementem działań promocyjnych jest czytelna, nowoczesna, angażująca i niewykluczająca komunikacja, dostosowana do różnych grup odbiorców, zarówno widzów wiernych od lat, jak i tych, którzy nas jeszcze nie znają. Będziemy w ten proces angażować wszystkich pracowników teatru, współpracowników, członków zespołu artystycznego, zapraszanych do współpracy twórców oraz korzystać ze wszystkich dostępnych kanałów komunikacji. Podstawą skuteczności komunikacji w kulturze jest kompleksowość podejmowanych działań oparta na wyrazistej identyfikacji wizualnej, spójnych z nią materiałach promocyjnych; metoda „szerokiej fali" w szczególności w przestrzeni on-line ze szczególnym naciskiem na media społecznościowe.

Najczęściej wykorzystywanymi i najskuteczniejszymi narzędziami promocji są recenzje spektakli, artykuły prasowe i autopromocje w ramach patronatów, działania barterowe i promocje w mediach społecznościowych. Wśród innych narzędzi stale używanych są plakaty oraz w zależności od budżetu – dodatkowe działania nakierowane na konkretne wydarzenia, np. dodatki do gazet, ambient media, zaadaptowane do celów promocyjnych działania artystyczne.

W działaniach promocyjnych leży również ogromny potencjał artystyczny. Nowoczesne strategie marketingowo-promocyjne wymagają obudowywania zasadniczego wydarzenia całą serią projektów, które same w sobie stanowią wartość. Dlatego też przy kolejnych produkcjach teatru chcemy rozwijać model komunikacji premiery, oparty na czytaniach z udziałem publiczności w teatrze czy realizacji teledysku promującego spektakl z udziałem znanych osób ze świata show-biznesu. Teledysk, funkcjonujący w mediach społecznościowych (YouTube, Facebook, Instagram, TikTok) jako niezależny projekt, rozpowszechniany na profilach osób, które wzięły w nim udział, skutecznie kieruje uwagę internautów na spektakl. Jest przykładem działań komunikacyjnych, które pozwalają teatrowi artystycznemu dotrzeć do szerokiego grona odbiorców i przyciągnąć ich do teatru.

W ramach działań marketingowych będę również zachęcała zespół do włączania elementów tzw. grywalizacji. Jest to zastosowanie mechanizmów znanych z gier, takich jak punkty, poziomy, odznaki, rywalizacja czy fabuła, w kontekstach niezwiązanych bezpośrednio z grami, aby zwiększyć zaangażowanie, zmotywować do działania lub wzmocnić określone zachowania. W działaniach marketingowych Teatru Powszechnego w Warszawie można wykorzystać grywalizację na wiele sposobów. Najprostszymi przykładami grywalizacji jest organizowanie interaktywnych kampanii online, takich jak quizy, zagadki czy wyzwania związane z repertuarem i historią teatru, dzięki czemu widzowie mogą lepiej poznać teatr, jednocześnie angażując się w zabawę. Przykładem takiej kampanii może być „Rozwiąż zagadkę Powszechnego" – seria zagadek w formie fabularnej gry detektywistycznej, której ukończenie nagradzane jest specjalnym kodem rabatowym. Można także organizować społecznościowe wyzwania i rywalizacje, takie jak konkursy na najlepsze zdjęcie z wydarzenia teatralnego, opinię o spektaklu czy promocję w mediach społecznościowych. Nagrodami w takich rywalizacjach mogłyby być zaproszenia na spektakle, możliwość uczestnictwa w próbach czy spotkaniach z twórcami. Kampania „Widz Miesiąca" mogłaby nagradzać najbardziej zaangażowaną osobę biletami na premierę spektaklu. Być może ciekawą propozycją byłyby edukacyjne gry miejskie, na przykład „Teatralne Tajemnice Pragi", które poprzez zadania terenowe przybliżałyby uczestnikom historię Teatru Powszechnego i kultury

dzielnicy, wzmacniając więź z lokalną społecznością. Grywalizacja mogłaby być również elementem interaktywnych spektakli, w których widzowie, na przykład za pomocą aplikacji teatralnej, głosowaliby na zakończenie spektaklu lub wybierali tematy kolejnych wydarzeń, co budowałoby ich zaangażowanie i poczucie współuczestnictwa w tworzeniu sztuki. Wprowadzenie mechanizmów grywalizacji do działań marketingowych Teatru Powszechnego zwiększyłoby zaangażowanie widzów oraz wyróżniło instytucję na tle innych teatrów w Warszawie i regionie.

Priorytety w obszarze komunikacyjnym/ wizerunkowym

- zmiana identyfikacji wizualnej, plakatów, strony internetowej, dokumentów, materiałów oficjalnych, druków, pieczątek i wszelkich innych narzędzi służących do komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej;
- dookreślenie cech marki Teatr Powszechny, uporządkowanie jej architektury i efektywnie zakomunikowanie zmiany;
- zaangażowanie wszystkich pracowniczek i pracowników teatru, w tym zespołu aktorskiego, a także twórców i współpracowników Teatr Powszechny do komunikowania i promowania marki Teatru;
- wykorzystanie wybranych pozycji programowych do budowania rozpoznawalności teatru;
- zachęcanie partnerów oraz środowiska artystycznego do wspierania marki Teatr Powszechny;
- zapewnienie stałej obecności spektakli Teatru Powszechnego na festiwalach w kraju i za granicą;
- zbudowanie trwałych pozytywnych relacji z opiniotwórczymi środowiskami polskimi i zagranicznymi z obszarów takich jak: kultura, dyplomacja, media, biznes, nauka i inne.

EFEKTY:

- comiesięczna stała liczba publikacji o pozytywnym lub neutralnym wydźwięku w kluczowych mediach papierowych i elektronicznych o zasięgu warszawskim i ogólnopolskim z poprawnie zastosowana marką Teatr Powszechny;

Plan współpracy instytucji z innymi podmiotami

Chcielibyśmy nawiązać długofalową współpracę z partnerami instytucjonalnymi, organizacjami pozarządowymi, organizacjami sektora prywatnego oraz Miastem Stołecznym Warszawa. Przez kolejne lata będziemy wspólnie budować program dla mieszkańców Warszawy i gości odwiedzających stolicę. Współpracę opieramy na partnerskim traktowaniu i uwzględnianiu potrzeb oraz ograniczeń, a także na wspólnym budowaniu trwałych relacji z odbiorcami kultury, inspirowaniu się wzajemnie do twórczego myślenia i działania. Idea sieci partnerstw pod hasłem „Współpracuj. Miej odbiorcę w centrum uwagi" jest kluczem do rozwoju społeczeństwa obywatelskiego nowoczesnej metropolii, jaką staje się Warszawa. Istotnym założeniem będzie budowanie kultury współpracy, a nie konkurencji.

W najbliższych latach będziemy rozwijać partnerstwa programowe z m. in. Teatrem Polskim w Poznaniu, Teatrem Śląskim w Katowicach, Teatrem Szekspirowskim w Gdańsku, Teatrem Słowackiego w Krakowie, Teatrem Żydowskim w Warszawie, Festiwalem Warszawska Jesień w Warszawie, Festiwalem Boska Komedia w Krakowie, Malta Festiwal w Poznaniu, Festiwalem Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Łodzi, PPA Festiwalem Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu, z Festiwalem Bliscy Nieznajomi - Queer Fest w Poznaniu, z Grupą Stonewall z Poznania oraz ze Stowarzyszeniem Mali Bracia Ubogich z Warszawy, Muzeum Historii w Warszawie – Dom Spotkań z Historią.

Planujemy również pozyskać partnerów strategicznych, takich jak Wedel i BMW.

TEATR POWSZECHNY - TEATR OTWARTY

Teatr Powszechny w 2030 roku będzie atrakcyjnym, przyjaznym i otwartym miejscem dla wszystkich; instytucją obywatelską, edukującą i popularyzującą kulturę wysoką. Chcemy stworzyć nowoczesne centrum kulturalno-społeczne, w którym – obok wiodącego programu teatralnego – będzie miejsce na propozycje programowe i wydarzenia, przygotowywane we współpracy z

innymi instytucjami kultury, organizacjami pozarządowymi, podmiotami z obszaru kultury i edukacji oraz sektorem prywatnym.

Dzięki partnerstwom będziemy mogli przyciągnąć do wspólnego programu szerokie grono uczestników życia kulturalnego miasta; pozyskać dla instytucji kultury nową publiczność z Warszawy i regionu, z Polski oraz ze świata, wspólnie podnosić kompetencje kulturowe potencjalnych odbiorców, szczególnie młodego pokolenia oraz ludzi dotychczas nie zainteresowanych kulturą.

KANDYDAT NA STANOWISKO ZASTĘPCY DYREKTORA

Paweł Skrodzki – radca prawny, nauczyciel, trener, project menedżer, społecznik, animator kultury, przedsiębiorca.

Ukończył pięcioletnie studia magisterskie na kierunkach prawo (2008 r.) oraz stosunki międzynarodowe (2005 r.) na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Następnie odbył trzyletnią aplikację radcowską (2010-2012). Wykonuje zawód radcy prawnego od 2013 r. Specjalizuje się w prawie zamówień publicznych, w prawie funduszy europejskich, prawie autorskim, prawie budowlanym. Od 5 lat pracuje w jednej z najbardziej prestiżowych kancelarii specjalizującej się w prawie zamówień publicznych (Kancelaria Prawna Pieróg i Partnerzy w Warszawie: https://pierog.pl). Wymieniany w prestiżowych międzynarodowych rankingach jako *key lawer* w zakresie prawa zamówień publicznych (Legal500 2024).

Na co dzień reprezentuje klientów przed Krajową Izbą Odwoławczą i Sądem Okręgowym - sądem zamówień publicznych w Warszawie, prowadzi wielomilionowe spory na etapie realizacji kontraktów przed sądami powszechnymi. Nadzoruje postępowania o udzielenie zamówienia o jednostkowych wartościach kilkuset milionów złotych.

Regularnie publikuje w prawniczych branżowych pismach, jest współautorem książki (J. Pieróg (red.), Zastosowanie kodeksu cywilnego w zamówieniach publicznych – wybrane zagadnienia, Warszawa 2023).

Obsługuje prawnie (nieprzerwanie od 2017 r.) Teatr Polski w Poznaniu, a w przeszłości również Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie (2020-2023).

Wielokrotnie występował przed Sądem Okręgowym w postępowaniach cywilnych w sprawach własności intelektualnej (reprezentując zarówno teatry, jak i twórców). Wielokrotnie reprezentował twórców – reżyserów, scenarzystów, dramaturgów, a także aktorów – w negocjacjach z teatrami i w sporach przedsądowych (bliskie są mu obie perspektywy). Reprezentuje klientów w postępowaniach o zwrot środków z udziałem środków europejskich przed organami administracyjnymi, WSA i NSA. Reprezentuje obwinionych w postępowaniach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Doskonale zna tematykę finansów publicznych oraz realia funkcjonowania jednostek samorządu terytorialnego, co jest szczególnie istotne w kontekście współpracy z organizatorem. Wielokrotnie reprezentował jednostki samorządu terytorialnego. Od 10 lat nieprzerwanie szkoli urzędników szczebla centralnego, a także na każdym szczeblu samorządowym (gminnym, powiatowym i wojewódzkim), tych ostatnich w ramach Wielkopolskiej Organizacji Kształcenia i Studiów Samorządowych w Poznaniu.

Od 2006 r. pisał, kierował, rozliczał oraz obsługiwał prawnie dziesiątki projektów z udziałem środków europejskich, w tym projektów międzynarodowych – zarówno „miękkich" jak i inwestycyjnych (finansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Horizon2020, Norweskiego Mechanizm Finansowy i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego i in.). W 2008 r. uzyskał uznawany na całym świecie certyfikat zarządzania projektami PRINCE2. Przez okres 10 lat obsługiwał kilkadziesiąt kontroli projektów przeprowadzanych przez Instytucje Zarządzające, Pośredniczące i Najwyższą

Izbę Kontroli. Posiada doświadczenie audytorskie – jako pracownik F5 Konsulting Sp. z o.o. kontrolował Regionalne Instytucje Finansujące.

Regularnie szkoli z prawa zamówień publicznych (przeprowadził łącznie ok. 5 tys. godzin zajęć w ciągu ostatnich 15 lat), uczestnikami jego szkoleń były m.in. następujące jednostki: Centralne Biuro Antykorupcyjne, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Finansów, Komisja Nadzoru Finansowego, Sąd Apelacyjny w Warszawie, Dolnośląskie Centrum Onkologii, a także zamawiający sektorowi (Tauron Dystrybucja, Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A., PGE S.A). Słuchaczami jego szkoleń byli również przedstawiciele wykonawców, w tym największych spółek budowlanych w Polsce (m.in. Budimex S.A., Erbud S.A.).

Od 5 lat prowadzi zajęcia na studiach podyplomowych „Menedżer Kultury" na Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu (zajęcia z prawa autorskiego i prawa zamówień publicznych).

Jest współzałożycielem i członkiem zarządu Stowarzyszenia Grupa Stonewall, jednej z najbardziej rozpoznawalnych i prężnie działających organizacji pozarządowych, których celem jest wspieranie społeczności LGBT+. W ramach działalności stowarzyszenia wyprodukował kilkadziesiąt wydarzeń kulturalnych. W ramach organizacji od lat współzarządza gronem kilkudziesięciu osób.

Od 2020 r. jest prezesem Fundacji Majstersztyk, której cele działalności tworzenie i propagowanie kultury i sztuki.

Posiada wieloletnie doświadczenie w biznesie (w firmie konsultingowej oraz firmie specjalizującej się w procesach optymalizacji procesów produkcyjnych, przez 9 lat był prawnikiem in-house spółki IT) – dzięki temu doświadczeniu sprawnie porusza się w tematach finansów i rachunkowości.

Pochodzi z Lidzbarka Warmińskiego, przez wiele lat mieszkał i uczył się w Gdańsku, zawsze blisko kultury. Był uczniem Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. F. Nowowiejskiego w Gdańsku, przez 10 lat grał na fortepianie, a także na waltorni. Ukończył dwa kierunki studiów - stosunki międzynarodowe oraz prawo na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Od 2007 r. jest zawodowo związany z Poznaniem i Warszawą. Kocha teatr, literaturę i muzykę klasyczną. Jedyne co kocha bardziej, to zwierzęta. Mieszka z trzynastoletnią suczką Daisy.